

ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ

ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵਣ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਸਕਤੀਕਰਨ

ਨੀਰਜ ਕੁਮਾਰ, ਮੁਹੰਮਦ ਜਾਹਿਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਖਮਾਰੀਆ

ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀ:- ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੁੱਗਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਫ਼, ਰਬੀ ਦੇ ਸੀਜਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜੋ ਵੀ ਖੇਤ ਉਪਰ ਕੋਈ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਯੂ.ਐੱਸ.ਏ ਵਿੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫਲਾਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਪਕਾਉਣਾ, ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨਾ, ਗ੍ਰੇਡਿੰਗ ਕਰਨਾ, ਸਟਾਈ ਕਰਨਾ, ਸਕਾਉਣਾ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ, ਪੈਕਿੰਗ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਭੰਡਾਰਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਲ ਸੰਵਰਧਨ ਉੱਪਰ ਕੇਦਿੱਤ ਕਰਕੇ, ਸੀਜਨ ਉਚਿੱਤ ਸਲਾਹ, ਵਿਵਹਾਰਕ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਮਾਰਕਿਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ ਸਹਾਰੀਆ ਕਬੀਲੇ (ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ) ਦੀ ਖੇਤੀ ਤੋਂ ਵਧੀਆਂ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੁੱਗਣੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਵਾਇਤੀ ਖੇਤੀ ਦਾ ਕਾਰਜਤਮਕ ਵਿਸਥਾਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਬੇਜਮੀਨੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਲਈ ਜੰਗਲਾਂ ਜਿਹੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀ ਕਿਸਾਨ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਖਾਲੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆਂ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਹੁੰਚ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉੱਦਮ ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਗੈਰ-ਖੇਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਨਵ ਸੰਸਾਧਨ,

ਤਕਨੀਕ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਗੀਆਂ ਲਈ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਉਚਿੱਤ ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਲੋਕ ਵਧੀਆ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਪਾਏ ਹਨ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਿਵਪੁਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਮਯਾਬ

ਪਲਾਸ਼ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਗੁੰਦ ਬੜੀ ਉਪਯੋਗੀ ਹੈ।

ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.ਜੀ. ਸਿਖਲਾਈ ਕੈਂਪ

ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਰੈਨਾ, ਸ਼ਿਓਪੁਰ, ਬਿੰਡ, ਗਵਾਲੀਅਰ, ਦਾਤੀਆ, ਸਿਵਪੁਰੀ, ਵਿਦਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਗੁਣਾ (ਇਹ ਸਭ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਇਲਾਕੇ ਹਨ) ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਬਾਰਨ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਸਹਾਰੀਆ ਜਨਜਾਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਨਜਾਤੀ ਸਮੂਹ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਹਾਰੀਆ ਪ੍ਰੰਪਰਾਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਹਿਰ ਲੱਕੜਹਾਰੇ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਤੋਂ ਗੂੰਦ, ਕਥਾ ਤੇਦੂ ਪੱਤਾ, ਸਹਿਦ, ਮਹੂਏ ਦੇ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੜੀ ਬੂਟੀਆਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵੇਚਣਾ ਹੈ। ਕਾਫੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਾਰੀਆ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵਸਕੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਣਕ, ਬਾਜ਼ਗਾ, ਮੱਕੀ, ਛੋਲੇ ਅਤੇ ਹਰਹਰ ਉਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਜੰਗਲ ਦੀ ਲੋਂ ਕਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਲਾਸ਼ ਦੇ ਰੁੱਖ ਇਸ ਸਿਵਪੁਰੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਨ। ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੰਗਲ ਦੇ ਇੱਕ ਹੈਕਟੇਅਰ ਵਿੱਚ ਪਲਾਸ਼ (ਮਹੂਏ) ਦੇ 17 ਰੁੱਖ ਹਨ। ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਇਸ ਰੁੱਖ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਿਵੇਂ ਫੁੱਲ, ਪੱਤੇ, ਬੀਜ, ਛਿੱਲ ਅਤੇ ਗੂੰਦ ਦੇ ਆਮਦਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਕਮਰਕਸ ਨਾਮ ਦੀ ਗੂੰਦ ਜੋ ਕਿ ਪਲਾਸ਼ ਦੇ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਉਪਯੋਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਵਾਈ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਕੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਲਾਸ਼ ਗੂੰਦ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮੀ (ਪੇਟ ਦੇ ਕੀੜੇ) ਨਾਸ਼ਕ, ਜਕੜਨ ਰੋਧੀ, ਸ਼ੁਗਰ ਰੋਧੀ, ਅਤਿਸਾਰ ਰੋਧੀ, ਤਨਾਵ ਰੋਧੀ, ਕੀਮੇ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਬਾਈਰਾਇਡ ਨਿਰੋਗਾਤਮਕ ਅਤੇ ਜਖਮ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਣ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸ ਗੂੰਦ ਨੂੰ ਪਲਾਸ਼ ਦੇ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੌਸਲ ਦੀ ਜੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਰੀਆ ਜਨਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਮਾਹਿਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਵਰਖਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਖਰੀਫ਼ ਦੀ ਫਸਲ ਦੀ ਕਟਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਹ ਸਮਾਂ ਪਲਾਸ਼ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਗੂੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੂਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਗੂੰਦ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੂੰਦ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੂੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ, ਉਸਦੀ ਛਿੱਲ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਵਗਦੀ ਗੂੰਦ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੌਸਲ ਹੋਣਾ ਜੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਣ

ਆਧਾਰਿਤ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ 2019 ਦੀ ਸਰਦੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀਜਨ ਨੂੰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆ ਮਸਾਂ 6 ਮਹੀਨੇ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਕਿ ਪਲਾਸ ਗੁੰਦ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਸ ਉਪਰ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ ਕਿਕਲੇ ਵਿੱਚ ਪਲਾਸ ਗੁੰਦ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸਮਰੱਥਾ (40 ਕਰੋੜ ਤੱਕ) ਪਾਈ ਗਈ। ਸਥਾਨਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਲਾਵਾ (ਵਿਚੋਲੀਆਂ ਦੇ ਦਬਦਬੇ ਵਿੱਚ ਇੰਦੋਰ, ਲੀਮਚ, ਦਿੱਲੀ, ਜੋਧਪੁਰ ਅਤੇ ਵਡੋਦਰਾ ਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਲਾਸ ਗੁੰਦ ਲਈ ਸੰਭਾਵਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸਨ। ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਵਿਚੋਲੀਏ ਇਹਨਾਂ ਵਣਵਾਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗੁੰਦ ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਮਿੱਥ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੋਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਚੈਨਲਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ 20 ਤੋਂ 30 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਧਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਸੀ। ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੁੰਦ ਕੱਢਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਕੇ ਗੁੰਦ ਦੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ :-

ਸ੍ਰੀਜਨ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸਵੈ ਸਹਾਇਤਾ ਸਮੂਹ ਜੋ ਕਿ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਆਜੀਵਿਕਾ ਮਿਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ ਦੇ ਕਰੇਗਾ ਬਲਾਕ ਦੇ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ। ਸਵੈ ਸਹਾਇਤਾ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਜੋ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆ ਹੋਈਆ ਸਨ। ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਗੁੰਦ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਸਮੂਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ‘ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹ’। ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤੀ-ਵਣ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾਨ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁੰਦ ਕੱਢਣ, ਸੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ।

ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਜਿਹੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੱਟ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘੇ ਕੱਟ ਨਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕੱਟ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛਿੱਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲੈਣਾ ਆਦਿ ਨੇ ਗੁੰਦ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਦਾਂ। ਮਹਿਲਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੀ ਖਾਤਾ ਰੱਖਣ, ਰਿਕਾਰਡ ਸੰਭਾਲਣ, ਭਾਰ ਤੌਲਣ ਲਈ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਕਲ ਕੰਡੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਸੀਜ਼ਨ (ਦਸੰਬਰ - ਫਰਵਰੀ) ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਵੀ ਐਲ ਸੀ ਸੀ ਨੂੰ 105 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 171 ਕਿਲੋ ਪਲਾਸ ਗੁੰਦ ਵੇਚੀ ਅਤੇ 3 ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ 18,847 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਉਤਪਾਦ ਵੀ ਐਲ ਸੀ ਸੀ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ, ਉਸਨੂੰ 4,275 ਰੁਪਏ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਮਿਲਦੇ। ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮਵਿਸਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਦਯਾਬਤੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਦੂਸਰੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਰੁਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦ ਲਈ ਵਧੀਆ ਕੀਮਤ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆਂ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਅਤੇ ਟਿਕਾਊ ਅਭਿਆਸ ਨੇ ਸਮੁਦਾਇ ਦੀ ਗੁੰਦ ਦੀ ਮਾਤਰਾ (30% ਤੱਕ) ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਹਿਲਾ ਸਵੈ ਸਹਾਇਤਾ ਸਮੂਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਹਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਵੈ ਸਹਾਇਤਾ ਸਮੂਹਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕੀਤਾ। ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਸਕਾਉਣਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨਗੇ। ਮੁੱਢਲੀ ਸਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਸੁਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਗੁੰਦ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕੇਂਦਰ (ਵੀ ਐਲ ਸੀ ਸੀ) ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ 732 ਕਿਲੋ ਗੁੰਦ ਵੇਚੀ।

ਦਯਾਬਤੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਦਯਾਬਤੀ ਆਦੀਵਾਸੀ, ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਅਤੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਸਿਮਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਏਕੜ ਜਮੀਨ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੋੜਾ ਉਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਉਪਰ ਨਿਰਭਰ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੁਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤ ਮਜਦੂਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦਯਾਬਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਨੇੜੇ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ 70-80 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਨੇੜੇ ਦਾ ਜੰਗਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ 2 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਸੀ ਪਰ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਪੈਦਾ ਸੀ। ਦਯਾਬਤੀ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਉੱਠਦੀ, ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਮੁੜਦੀ ਸੀ। ਅੰਸਤਨ ਉਹ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 3 ਤੋਂ 4 ਕਿਲੋ ਤੱਕ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸ੍ਰੀਜਨ ਦੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਐਕਟਿਵ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਇੰਚਾਰਜ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਬਹੀਖਾਤਾ ਸੰਭਾਲਣ, ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਣ, ਭਾਰ ਤੌਲਣ ਲਈ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਕਲ ਕੰਡੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਸੀਜ਼ਨ (ਦਸੰਬਰ - ਫਰਵਰੀ) ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਵੀ ਐਲ ਸੀ ਸੀ ਨੂੰ 105 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 171 ਕਿਲੋ ਪਲਾਸ ਗੁੰਦ ਵੇਚੀ ਅਤੇ 3 ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ 18,847 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਉਤਪਾਦ ਵੀ ਐਲ ਸੀ ਸੀ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ, ਉਸਨੂੰ 4,275 ਰੁਪਏ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਲੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਮਿਲਦੇ। ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਆਤਮਵਿਸਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਦਯਾਬਤੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਦੂਸਰੇ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਰੁਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੁੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦ ਲਈ ਵਧੀਆ ਕੀਮਤ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆਂ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਵਪਾਰ ਦੇ ਲੈਣ ਦੇਣ, ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੀਜ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਧਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਨਵੇਂ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਸੀਜ਼ਨ ਟੀਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨੇ ਇੰਦੋਰ, ਨੀਮਚ, ਦਿੱਲੀ, ਜੋਧਪੁਰ ਅਤੇ ਵੱਡੋਦਰਾ ਜਿਹੇ ਸਹਿਰਾਂ ਦੀ ਗੁੰਦ ਮਾਰਕਿਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦ ਲਈ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਪਾਦਨ, ਉੱਚ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਕੇ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ 4500 ਕਿਲੋ ਗੁੰਦ ਵੇਚੀ।

ਮਹਿਲਾ ਸਮੂਹ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਬਰਾਂ ਤੋਂ ਗੁੰਦ ਖਰੀਦਣ ਵੇਲੇ ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਗੁੰਦ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਨੇ ਵੀ ਐਲ ਸੀ ਸੀ ਨੂੰ ਗੁੰਦ ਵੇਚੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੁੱਲ ਲਾਭ ਦਾ 50% ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 50% ਸਮੂਹ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਰੱਖਿਆਂ ਜਾਵੇ। ਮੈਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵਿਚੋਲੀਏ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੁੰਦ ਵੇਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਨ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਉਤਪਾਦ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਸਮੂਹ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ।

ਉੱਚਿਤ ਸਲਾਹ ਸੇਵਾ, ਵਿਹਾਰਕ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਲਿੰਕ ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਦੀ ਇਸ ਪਹਿਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਸਨ।

ਨਤੀਜੇ :-

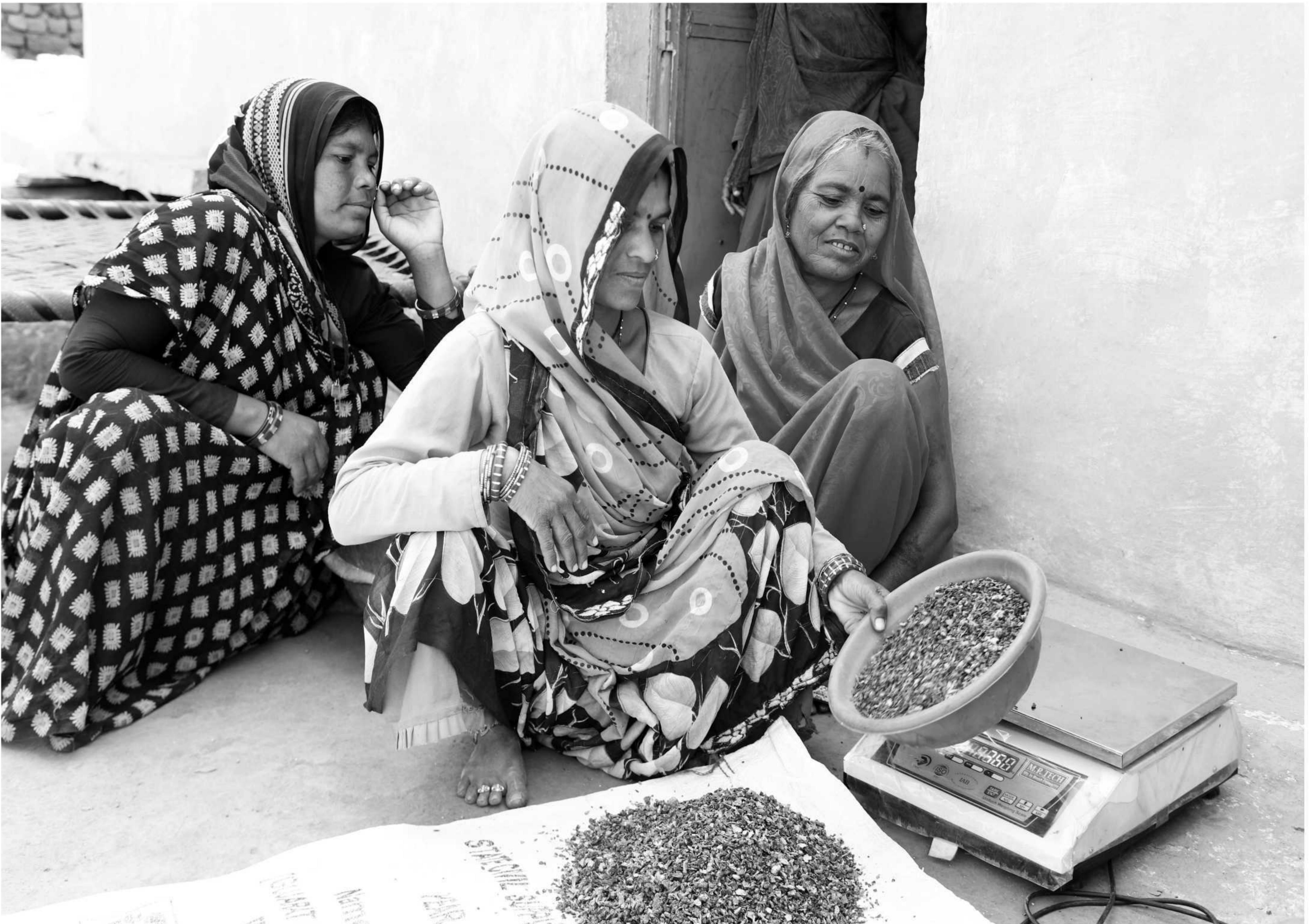
ਹਾਲੇ ਸਿਵਪੁਰੀ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਿਆਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਹੀ ਸਾਲ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੰਮ ਜੋ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੁਣ 7 ਪਿੰਡਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 70 ਮੈਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 300 ਮੈਬਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਸਤਨ ਗੁੰਦ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਤਿ ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਪ੍ਰਤਿ ਮੈਬਰ 10 ਕਿਲੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 20 ਕਿਲੋ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇ - ਜਿਵੇ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਯੋਗਦਾਨ ਬੜਾ ਘੱਟ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅੱਸਤ ਠੀਕ ਠਾਕ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦਾ ਅੱਸਤਨ ਯੋਗਦਾਨ 40 ਕਿਲੋ ਪ੍ਰਤਿ ਮੈਬਰ ਤੱਕ ਵਧਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਤਰੀਕਿਆ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੋ ਪਾਇਆ ਜਿਸ

ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੀ ਗੁੰਖ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਦ ਮਿਲੀ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਜੁੜਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰੀ ਵਿਚੋਲੀਆਂ ਦੇ ਹੱਟ ਅਤੇ ਗੁੰਦ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਵਧਣ ਕਰਕੇ ਗੁੰਦ ਦੀ ਵਧੀਆ ਕੀਮਤ (70-80 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 100-120 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤਿ ਕਿਲੋ ਤੱਕ) ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੱਸਤਨ ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਆਮਦਨੀ ਜੋ ਕਿ 1000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤਿ ਮੈਬਰ 4000 ਤੋਂ 5000 ਤੱਕ ਵਧੀ।

ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਦੇ ਪਲਾਸ਼ ਗੁੰਦ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਆਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਉਪਰ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰ ਦੇ ਬਹੁਆਧਾਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਧਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਲਾਇਨ ਘਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤੀ ਦਾ ਆਫ ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਵੀ ਹੁਣ ਉਤਪਾਦਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਪੈਸਾ ਵੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿਸਾਨ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੁਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਹਿਲਾਂ ਮੈਬਰਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਸੀ, ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਮੌਸਮੀ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਉਗਾਉਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਨਾਜਿੱਠ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਜੈਵਿਕ ਉਤਪਾਦਾਂ ਜਿਵੇ ਬੀਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਘਣ ਜੀਵ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਦਿ ਉਪਰ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਬਰਾਂ ਦੀ ਸਮੂਲੀਅਤ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ। ਰਾਜਗੜ ਦੀ ਗਧਾ ਗਨੀ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸਾਰਧਾ ਬਾਈ ਜਿਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 35 ਕਿਲੋ ਗੁੰਦ ਵੇਚੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਖੇਤ ਉਪਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰੀਏ। ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਸਾਡੇ ਖੇਤ ਉਪਰ ਵਧੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋ ਗਈਆ।

ਟੇਬਲ - ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ

ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ	2019-20	2020-21
ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ	2	7
ਮੈਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ	70	300
ਕੰਮ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ	45 ਹੈਕਟੇਅਰ	280 ਹੈਕਟੇਅਰ
ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿ ਮੈਬਰ	10 ਕਿਲੋ	15 ਕਿਲੋ
ਵੇਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੁੰਦ ਦੀ ਮਾਤਰਾ		
ਗੁੰਦ ਲਈ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਅੱਸਤ ਕੀਮਤ	70-80 ਰੁਪਏ	100 -200 ਰੁਪਏ
ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿ ਮੈਬਰ ਦੁਆਰਾ		ਅੱਸਤਨ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪੈਸਾ	980	4000 - 5000

ਪਿੰਡ ਦੇ ਸੰਗਰੀ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਸ਼੍ਰੀਜਨ ਦੇ ਪਲਾਸ਼ ਗੁੰਦ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਉੱਪਰ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰ ਦੇ ਬਹੁਆਯਾਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਲਾਇਨ ਘਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤੀ ਦਾ ਆਫ ਸੀਜਨ ਵੀ ਹੁਣ ਉਤਪਾਦਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਪੈਸਾ ਵੀ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਕਿਸਾਨ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੁਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੁੰਦ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਹਿਲਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਜਨ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਮੌਸਮੀ ਸਬਜ਼ੀਆ ਉਗਾਉਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਚ ਜਲਵਾਯੂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਨਾਜਿੱਠ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਜੈਵਿਕ ਉਤਪਾਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬੀਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਘਣ ਜੀਵ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਦਿ ਉੱਪਰ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਮੂਲੀਅਤ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ। ਰਾਜਗੜ ਦੀ ਗਧਾ ਗਨੀ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸਾਰਧਾ ਬਾਈ ਜਿਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ

ਸਾਲ 35 ਕਿਲੋ ਗੁੰਦ ਵੇਚੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਖੇਤ ਉੱਪਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰੀਏ। ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਸਾਡੇ ਖੇਤ ਉੱਪਰ ਵਧੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋ ਗਈਆ।

ਸ਼੍ਰੀਜਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਪਲਾਸ਼ ਗੁੰਦ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕਾਂ ਉੱਪਰ ਵੀ ਅਸਰ ਪਾਇਆ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਬੀਜਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਵਿਭਿੰਨ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਖਾਦ ਦੇਣ ਦੇ ਤਗੀਕਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਨਵੀਆਂ ਖੇਤੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਮੈਨੇਜਰ ਸੰਦੀਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਬਿਨ੍ਹਾ ਸ਼ੱਕ, ਤਬਦੀਲੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਖੇਤੀ ਤਕਨੀਕਾਂ/ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਸੁਧਾਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਚਾਹੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾਹੋਣ।

ਵਿਭਿੰਨ ਬਜਾਰਾਂ ਦਾ ਐਕਸਪੋਜ਼ਰ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਤੈਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਮੈਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਉਹ ਹੁਣ ਲਾਭ, ਟਿਕਾਊਣ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਉਤਪਾਦਕ ਸਮੂਹਾਂ ਅਤੇ ਅਰਥਪੂਰਨ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਯਾਬਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਸਿਮਰਾ ਦੇ ਸੰਗਿਹ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ, ਦੱਸਦੀ ਹੈ,

“ਸਾਡਾ ਸਮੂਹ ਨਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਵੇਂ ਹਾਂ ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਫਾਰਮਰਜ਼ ਪ੍ਰੋਫਿਊਸਰ ਕੰਪਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਇਸ ਮਾਡਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਲਾਕਾਂ ਅਤੇ ਬੁੰਦੇਲਖੰਡ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ :-

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਡੀਕਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਦੋਵੇਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਖੇਤੀ ਦੀ ਕਾਰਜ ਸਮਰੱਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਲ ਸੰਵਰਧਨ ਉੱਪਰ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੱਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਚਿੱਤ ਸਲਾਹ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਵਿਹਾਰਕ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਲਿੰਕ ਸ੍ਰੀਜ਼ਨ ਦੀ ਇਸ ਪਹਿਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਜ਼ਗੀਏ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਲੈਣਾ ਕਿ ਛੋਟੀ ਜੋਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਖੇਤੀ ਤਕਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਮਦਨ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਪਹਿਲ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਰਿਣਾਮ ਹਨ। ਮੁੱਲ ਸੰਵਰਧਨ ਰਾਹੀਂ ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਸਮੁਦਾਇਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਤਪਾਦਨ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੱਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵੀ।

ਇਸ ਸਭ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਸਭ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ।

ਆਉ! ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਖੇਤ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਸੀਜ਼ਨ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇਈਏ। ●

ਹਵਾਲੇ -

ਅਨੂਪਮਾ

ਬੂਟੇਆ (ਬੂਟੇਆ ਮੋਨੋਸਪਰਮਾ) ਪਲਾਸ਼ ਟ੍ਰੀ 2019, ਬੀਮਬੀਮਾ,
ਉਪਲਬੱਧ ਹੈ : <https://www.bimbima.com/herbs/buteamonosperma/4539>

ਦਲਵਾਈ, ਏ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ 10 ਅਗਸਤ 2020, ਵਿੱਤੀ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ, ਪੇਜ 8,
ਉਪਲਬੱਧ ਹੈ : <https://www.financialexpress.com/opinion/secondary-agriculture-is-of-primary-importance/2049891>

ਡੀ, ਕੇ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਖੇਤੀ : ਸਿਫਟ ਭਾਰਤੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਲੋੜ 20 ਦਸੰਬਰ 2019, ਵਿੱਤੀ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਤੇ ਉਪਲਬੱਧ ਹੈ : <https://www.financialexpress.com/opinion/secondary-agriculture-the-shift-indian-farming-needs/1807044>

ਨੀਰਜ ਕੁਮਾਰ

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਪ੍ਰਬੰਧਨ,
ਐਕਸ.ਆਈ.ਐਮ. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ,
ਭੁਬਨੇਸ਼ਵਰ, ਭਾਰਤ
ਈਮੇਲ - prof.nkumar@gmail.com

ਟੀਮ ਲੀਡਰ, ਸ਼੍ਰੀਜ਼ਨ

ਨਿਊ ਦਿੱਲੀ, ਭਾਰਤ
ਈਮੇਲ - mohdzahid@srijanindia.org

ਪ੍ਰਸਾਨਾ ਖੇਮਰੀਆ

ਸੀ.ਈ.ਓ., ਸ਼੍ਰੀਜ਼ਨ
ਨਿਊ ਦਿੱਲੀ, ਭਾਰਤ
ਈਮੇਲ - prasanna@srijanindia.org

Secondary Agriculture

Empowering tribals of Central India

LEISA INDIA, June 2021